

Omer Time
Happy Days??

It's a sad time

Rabbi Akiva had twelve thousand pairs
of students in an area of land that
stretched from Gevat to Antipatris in
Judea, and they all died in one period of
time, because they did not give honor
one to another

Yev. 62b

From historical accounts we are able to track the rioting route of the crusaders: “**On the 8th of Iyar (May 3, 1096), the crusaders surrounded the synagogue of Speyer**; unable to break into it, they attacked any Jews they could find outside the synagogue, killing eleven of them. One of the victims, a woman, preferring death to conversion, the only choice left open by the crusaders, inaugurated the tradition of freely accepted martyrdom... On the **23rd of Iyar (May 18, 1096) Worms suffered a similar fate**. The crusaders first massacred the Jews who had remained in their houses, then, eight days later, those who had sought an illusory refuge in the bishop’s castle. The victims numbered about 800; only a few accepted conversion and survived, the great majority choosing to be killed or suicide rather than apostasy... When the crusaders, led by Emicho, arrived outside the town of **Mainz on the 3rd of Sivan (May 27, 1096)**, the burghers hastened to open the gates. The Jews took up arms under the leadership of Kalonymus ben Meshullam. Weakened through fasting, for they had hoped to avert the disaster through exemplary piety, the Jews had to retreat to the bishop’s castle; however the latter could do nothing for them, as he himself had to flee before the combined assault of crusaders and burghers. After a brief struggle, a wholesale massacre ensued. More than 1,000 Jews met their deaths, either at the enemy’s hands or their own. Those who managed to escape were overtaken; almost no one survived. **A comparable disaster occurred in Cologne, where the community was attacked on the 6th of Sivan (May 30, 1096)**... There had been more than 5,000 victims.” (Encyclopaedia Judaica)

(נח) ומנהג טוב שלא להכניס ידיו על בשרו כלל מתחת לאכנס ויותר לחושי.

(נח) ומנהג טוב שלא ליגע ולשימש בכלל עת לימוד ותפילה וברכת המזון וכן בכל מקום שיש בו הזכרת השם וכן שמעתי שהנהיג הרב יונה בעצמו.

(ס) ומנהג טוב שלא לאכל מרקחות שעושין הגוים כי אם בשלא יוכל לימנע כדי לרפאות גופו אבל לאוכלם עיתים אחרים דרך עראי לא. לא יתאוה לו תהילה נאווה.

(סא) ומנהג טוב שלא להסתפר ושלא לחנך כסות וישום דבר הדיש ולהתענג במדהץ ולעשות צפורניו מאחר הפסח עד עצרת לכבוד החסיד התמים והישרי שמסרו עצמן על קדושת ה' אבל ביום ליג בעומר כותב בכל אילו מפני הנס יהיה ומל"ג ועד עצרת במקומו עומד לחומרי.

(סב) ומנהג טוב שלא לכנות שם לגנאי איש להכירו ואפי' דרך שחוק כי שמא אהרים ישמעוהו ויביישוהו באותו ביוזון ונמצא שעל ידו נתבייש ונתגנה.

(סג) ומנהג טוב לכל בר ישראל שלא ללבוש בגדי נאווה כגון ורדים מורילי ושאר בגדי צבע כי אם בגדי ענוה בגדי צניעות כגדים נכזים מתענוגי עולם זה הנקראים בלעז אמיליאדי. ועל ידי זה יהיה יראת ה' עליו ולא ילך בנאווה כי הבגדים מורים על הנאווה ועל זדון הלב וראייה כי על כן נהגו קדמונינו שלא לעשות לסרבלהם בית יד לישאלות. וגם שלא לבשו וירנאדו דוגמת נכזים וישפלים עם גולים תחת אומה סוררת. תוכן ק ב ל ה ה א ז י נ ו ה' ש' כול' ישבכל עת אישר יעיר עליו רוח אלהים רוח דעת ככתוב וקרא פני השם אדיר וגורא להיות עמו להחיותו ולסעדו ולהשלים בעוזריו שיחלו כיראחו הטהורה בלי דופי כי ברוב הדוח ויופי. ו ק ב ל ה הפצו ותאוותו על עניין כבוד שבת ללבוש בו כגדים נאים משאר ימי השבוע על עניינות על בגדי שבת להחליפם לעילויא משאר ימי

ס' מנהג טוב

It's a happy time

Ramban:

ומנה ממנו תשעה וארבעים יום שבעה שבועות כימי עולם וקדש יום שמיני
כשמיני של חג והימים הספורים בינתיים כחולו של מועד בין הראשון והשמיני
בחג והוא יום מתן תורה שהראם בו את אשו הגדולה ודבריו שמעו מתוך האש
ולכך יקראו רבותינו ז"ל בכל מקום חג השבועות עצרת כי הוא כיום שמיני של
חג שקראו הכתוב כן

ספר החינוך ש"ו

משרשי המצוה. על צד הפשט, לפי שכל עקרון של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ, וכמו שכתוב (ירמיהו לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה וגו', והיא העקר והסבה שנגאלו ויצאו ממצרים, כדי שיקבלו התורה בסיני ויקימוה, וכמו שאמר השם למשה (שמות ג':י"ב) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה. ופרוש הפסוק הוציאך אותם ממצרים, יהיה לך אות שתעבדון את האלהים על ההר הזה, כלומר, שתקבלו התורה שהיא העקר הגדול שבשביל זה הם נגאלים והיא תכלית הטובה שלהם, וענין גדול הוא להם יותר מן החרות מעבדות, ולכן יעשה השם למשה אות בצאתם מעבדות לקבלת התורה, כי הטפל עושין אותו לעולם אל העקר.

ומפני כן, כי היא כל עקרון של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדלה שעלו אליה, נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחרות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא. וזהו שאנו מונין לעמר, כלומר, כך וכך ימים עברו מן המנין ואין אנו מונין כך וכך ימים יש לנו לזמן, כי כל זה מראה לנו הרצון החזק להגיע אל הזמן,

Sefer Habatim 158

Based on Moreh Nevuchim

באר בספר המצות⁴ שהכל מצוה אחת, ובאר כונת מצוה זו בפ' מ"ג משלישי ו"ל⁵. ושבועות הוא יום מתן תורה⁶ ולהגדיל היום ההוא נמנו הימים מן המועד הראשון אליו, כמי שממתין הנאמן שבאוהביו שהוא מונה הימים גם השעות⁷, וזו היא סבת ספירת העומר מיום צאתנו ממצרים עד יום מתן תורה, אשר הוא היה הכונה והתכלית ביציאתם, באמרו⁸ ואביא אתכם אלי, ע"כ. ואנו כתבנו

It's a time of anxiety

ר' יוסף בכור שור דברים ט"ז:י"א
ושמחת לפני ה' – לפיכך הזכיר כאן שמחה
בשבועות ובסוכות, ולא בפסח, שעיקרו של פסח
להזכרת הנס של יציאת מצרים, ועדיין אין זמן
שמחות לקיטת התבואה. אבל בשבועות שהוא
זמן קציר, זמן שמחה הוא, כדכתיב: שמחו לפניך
כשמחת בקציר (ישעיהו ט"ב:'), וכל שכן סוכות
שאספו הכל מן השדה.

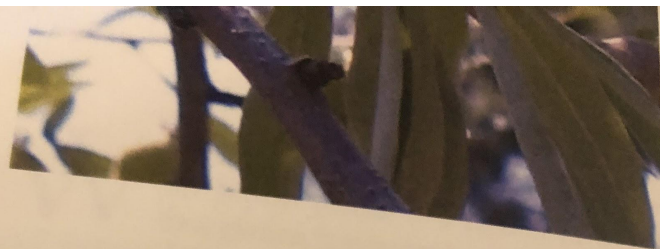
...d of-
week
brew
y re-
ing-
the
day.
world
ging
pre-
tain,
nec-
the
olive
will
ow-
eds
rom

ind
eat
d is
rm-

...d one-third of its ma-
turity and favors flowering olive trees. Rav Yosef,
or if you object, Mar Zutra, or if you insist, Rav
Nahman bar Yitzchak, said: "Your sign is, 'Table in
the north and menorah in the south.' The one pro-
motes its own, and the other promotes its own."

The show-bread table and the olive-oil menorah
faced one another from the northern and southern
sides, respectively, of the same inner sanctuary, the
kodesh kadoshim. This represented the faith that, de-
spite their frequent apparent conflicts, all natural
phenomena, including the weather and all life that
depends on it, are under the power and guidance of
the same God.

To a farmer in the land of Israel, the *sefira*, or
counting period, from Pesach to Shavuot is a time of
anxiety. The weather in Israel is notoriously mercu-
rial at this time of year, keeping farmers continually
on edge about whether rain will arrive when it will
benefit the growth of their crops, or when warm, dry
weather is needed to promote the activity of polli-
nating bees and the ripening of fruits and grains. The
bikkurim, or first fruits, of the Seven Species were
brought to the Temple with great rejoicing begin-

ning at Shavuot.⁴³¹ These crops are quite diverse, but
they share one important trait: Each of them is pol-
linated at a different time during *sefira*, and is there-
fore vulnerable to the vagaries of weather during this
unsettled period. Like the highly varied landscape of
the land of Israel itself, the competing needs of the
Seven Species tempt the farmer to appeal to gods of
rain, sun, and other natural phenomena for favor-
able local conditions. Dedicating one's *bikkurim* to
the one supreme God is an act of complete and exclu-
sive faith, an abstention from offerings to other gods
precisely when the farmer would be most tempted to
appeal to them.

It is perhaps in this light that Midrash Rabah⁴³²
connects the biblical commandment to count
the seven *shavuot temimot*, complete (or perfect)
faith.

Fruits of Freedom Haggadah by Jon Greenberg

Seforno

ואמר לה' כי בהם הותר החדש לקרבן ובהיות זה
כענין הודאה על שבועות חקות הקציר שבהם
היתה סכנת התבואה היו שתי הלחם חמץ
קרבות עם כבשי שלמים כמו שהיה הענין בשלמי
תודה על חלות לחם חמץ

Jer. 5) They have not said to themselves,
“Let us revere the LORD our God, Who
gives the rain, The early and late rain in
season, Who keeps for our benefit The
weeks appointed for harvest.”

Metzudat David

שבועות חקות קציר. ר"ל החוק של שבועות ימי הקציר ישמר לנו שלא היה מוריד גשמים בא"י כל ימי
הקציר שהוא סימן קללה וזש"ה הלא קציר חטים היום אקרא אל ה' ויתן קולות ומטר (שמואל א י"ב:י"ז)

תולדות יצחק

וי"א טעם אחר מפני שהעולם בצער מפסח עד שבועות על
התבואות והאילנות כדאיתא בפ"ק דר"ה מפני מה אמרה
תורה הביאו עומר בפסח מפני שהפסח זמן תבואה הוא
אמר הקב"ה הקריבו לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם
תבואה שבשדות ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם
בעצרת מפני שעצרת זמן פירות הוא אמר הקב"ה הקריבו
לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות אילן
ומפני מה אמרה תורה נסכו לפני מים בחג מפני שחג זמן
גשמי שנה הוא אמר הקב"ה נסכו לפני מים בחג כדי
שיתברכו לכם גשמי שנה וכו'. ת

עלינו שיהיו התבואות כתקנן זש"ה ולא אמרו
בלבבם נירא נא את ה' אלהינו הנותן גשם יורה
ומלקוש בעתו שבועות חוקות קציר ישמור לנו
אלו שבע שבועות שבין פסח לעצרת

Radvaz

Metzudat David Mitzvah 389

RH 16a

It is taught in a *baraita* that **Rabbi Yehuda** said in the name of **Rabbi Akiva**: For what reason did the Torah say: Bring the *omer* offering on the second day of **Passover**? It is because **Passover** is the time of grain, the beginning of the grain harvest season, and therefore the **Holy One, Blessed be He**, said: Bring the *omer* offering before Me on **Passover** so that the grain in the fields will be blessed for you. And for what reason did the Torah say: Bring the offering of the two loaves from the new wheat on *Shavuot*? It is because *Shavuot* is the time of the fruits that grow on a tree, when it begins to ripen, and therefore the **Holy One, Blessed be He**, said: Bring the offering of the two loaves before Me on *Shavuot* so that the fruits that grow on a tree will be blessed for you.

The omer is to bless the unripe wheat
And the two bread on Shavuot to bless
the fruit that didn't blossom yet

Also it is to go from the midat hadin to midat harachamim, judgment to mercy

Akeidat Yitzchak

ולפי שימי צפיה אלו הם ימי צער לשלמי הבחינה
שהיו עדיין דחויים מלהזדוג אל אלקיהם, לכך לא
קבעו להם שהחינו בתחילתם... (ויקרא כג ב)

It's a transitional time

Zohar

כאשה שיוצאת מטומאתה, וכיון שיצאה, משם ולהלאה, וספרה לה (שבעת ימים), אף כאן ישראל, כשיצאו ממצרים יצאו מן הטומאה, ועשו פסח לאכול על שלחן אביהם, (דהיינו המלכות הנקראת שלחן). משם ולהלאה יעשו חשבון לקרב אשה לבעלה, שתתחבר עמו, ואלו הם חמשים ימים של טהרה לבוא לסוד עולם הבא, (שהוא בינה, שיש לה חמשים שערים), ולקבל התורה ולקרב אשה לבעלה, (דהיינו לחבר המלכות עם ז"א).

Pesach

Nissan

Yom Hashoah

Yom Haatzmaut

Lag BaOmer

Yom Yerushalaim

Sheloshet Yemei hagbalah